

•Από τὴν Συλλογή τοῦ Στάθη Βενιαμίνη, Ροδοχώρι Ναούσης

Καὶ ν' ἀπόφ' εἶδα· ναν διεερευναὶ μάνα μὲν παράγα
σὸν οὐρανὸν ἐλάγγεφα σά λίβια ἔταράγα

Μάνα μὲν εἶδα ἔναν ἀητόν, διλόχρυσον ἀητόνι
μανῆται μέφοεθ' ἀτο θά παῖρ' τὴν φήν τ' ἐμδνι

Μάνα εἶδα ἔναν σαντούνι ἐκείτονε σό γιάνι μ·
μάνα ἡ μαύρον ποιοιά ἐσύρνανε ἀπάν· ιμ·

Μανῆται μέν εἶδα ποταμὸν θολόν μαὶ ματωμένον
μαὶ παῖρ' ἔτον ἀπέσ' μαύρον ιτ· ἀρματωμένον

Μάνα μέν εἶδα ἐρροῦξα σοῦ ποταμέ το βάθος
μάνα θά ἐξηγήσ' ἀτο χωρίς κανέναν λάθος

Κόρη μέν θά ἐξηγήσ' ἀτο μαὶ έσύ θά ἐγροινᾶς
χρυσός ἀητός δι νισιαλής μαὶ το σαντούνι· ή προκασ·

~~Θά διηρέψεισθε τετράνηρατατούσιον αντεύοντες τοντούσθε~~
~~αποτελεύτην το ποτάμοντα μαὶ ιρασία~~

Θά διηρέψεισθε τετράνηρατατούσιον αντεύοντες τοντούσθε

Κόρη μέσα στεφανώματα σ' οιντόν θά μαμαροῦσαι

Το θολωμένον το ποτάμοντα μαὶ ιρασία
θά τρών μαὶ πίνε σή χαρά σ' τά νέπνια τά παιδία

Μάνα ἄς ἐξηγήσω σετό τρανόν το χαπέρι
χρυσός ἀητός εν ἀγγελού το φύπο μπού θά παῖον

Το σαντούνι· εν ἡ μάσα μέ το σαλε μέντο θά φέρη
μαύρον ποιοιά μαύρον χώμαν θά σύρετεν ἀπάν· ιμ·

Μάνα μέτο θολόν το ποτάμοντα εἰναὶ τ' ἐσά τά δάκρυα

Μή μλατες μάνα μή μλατες μάνα μή μλατες μαὶ μή λυπᾶσαι
σ' ἄλλον ιδομον θέλεπις τὴν ιόρη σ' μαὶ θέλαπαθυμᾶσαι

Μάνα μαμπάνα δταν μρούη ἐαν μάθια μαὶ μλάφον
μάνα μαμπάνα δταν μρούει το μερόπο μέλα ἄφον

αδν τάφο μου δλόερα φύτεφον μαφουλόπα
νά μάθουνταν μαὶ μλέγνε με τοῦ θεοῦ τά πουλόπα

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

•Από τῇ Συλλογῇ Στάθη Βενιαμίνη, Ροδοχώρι Ναούσης

Ντὸς ἔχει καρδια μ' οικονομεῖς ντὸς ἔχει κι' ἀναστενάζεις
κι' ἀπό βαθέα καί γεγοναί καὶ ἔξι βρουλαν· κι' ἐβγάζεις

Τ' ἐμδόν ή καρδια καί γεται καί γεται καὶ βρουλεῖς
κι' ἀπέσ· σακούνα ἀφιμον ξάν πᾶς νά ταγιανίζει

Ποῦ εἰσαὶ φήια μ' οικονομεῖς κι' ἐβγαίντες καὶ ποῦ ἐκορδιλιάγες
ἀπέσ· σά τέρτια μ' τά πολλά πᾶς ἔρθεις ἐδελιάγες

Κάρδια μ' ἀπαρηγόρετον πᾶς νά παρηγορῶ σε
πολλά καρδιά πάφες καὶ πᾶς νά συγχωρῶ σε

Τ' ὅρμαντα ξσα πράσινα κι' ἀτώρα ἐγένταν ἀσπρα
σε νοῦ μ' ἔρθαν τά μέρια ξάν πουλεὶ μ' μετ' ἐσέν ντ' ἐλάστα
Μέαν κι' ἄλλο ἀς ἐφέλνα σε γιαβρεὶ μ' κι' ἐμέναν ἀς ἐντούναν
Θά δέβιαζα τό βεβτιαλούν πουλεὶ μ' τό τρανδν τῇ φουρτούναν
· Εσέναν ἀς ἐφέλνα ξάν έσεν ἀς ἐγκαλιάσοιμ·
ὅλον τό βέο μ' νά τρωγες ἀπ' ἐσέν κι' ἐχολιάσοιμ·

Τ' ὅρμαντα ἀλιμένεφα ἐφάνθαν τή ιομάρια
νά οάν ποῦ ἔχ' τ' ἀρνόπαν ἀτ' οικονομεῖται σ' ὅρμαντα

· Ανάθεμα τοῦ Κοσπιδῆ τ' ἔρημον τοῦ σιαλίτα
ὅλ' ἐπέγναν μεσημερί κι' ἐγώ πέγνα τή νύχταν
Μέαν πέγνα σοῦ Σιαλίτα δεύτερον σήν ιουνάν
τ' ἀρνεὶ μ' εἰπ' ἔμε ή ψῆ μ' ρ' ἐσδν, ὅπως θέλτε φελ' οικα
εἴδετε τούτοις τούτοις τούτοις τούτοις
Θ' ἐφτάγ' ἀτεν ιουτνέν σπαρέλ ιουμάσ' χατσαβερέτιον
ή ράφα · θε Ιαπεικού τό σύρμαν λιβερέτιον
· Η Κούναια τ' Εμφόν τ' ἐπδν ἀτό θά πατούρεύ
οικονομεῖται τά φει απέσ· ουσιάν θα γιαπτουρεύω

· Ειειτε παλαιά κατρός ξιειτε βαΐτια
ὅλια σεμνά καὶ ἐμορφα ἐθάρνες είναι ιετια

· Ερέιανε τά παλαιά ντὸς ξσαν προιομένα
νέα μόδας ἐρχόνεσαν καὶ τούπ' τ' ἀφορισμέντα

· Ατώρα ὅλ' φοροῦν ιουτά καὶ ὅλια ἐφανερῶθαν
ἄλλο · οιξ ξέρνες ντὸς νά ἐφτάν ἀσδν ἐπαλαλῶθαν

Τεάμ φοροῦνε ἐμορφα νέ πάνθεν νέ ἀκάθεν
οικονομεῖται λέγνε ή μόδα ἀοικον ξν ή ἐντροπή ἐχάθεν

· Ειειτε σπαρέλ' φωτάν πατρέθας φορεσίαν
κι' ή ζουκούνα μεταξωτόν ἐδούνεν φαντασίαν

Τό κεράσ· ἀσπροιδικινον ἀμαν ἀχαντιασμένον
τύσον κι' ἄλλο ἀγαπέταιται ντὸς έν ιουρουεμένον

· Αμον τό χρυσόν αβ σαντούν οικονομεῖται
σά χέρια · οιξ μαλάεται οικονομεῖται πάντα ἔχ' ἀξίαν

· Εγώ πά ξσένα είχα σε κεράσ· ἀχαντιασμένον
ἀτώρα ἔρθα ευρα σε οικονομεῖται μαλαγμένον

Τεά ξιαματέρεφες οικονομεῖται χορτάρια
οικονομεῖται πολλούς μεταλάεσαν οικονομεῖται γινεσαν ἀγλάρια

·Από τή Συλλογή Στάθη Βενιαμίδη, Ροδοχώρι Ναούσης

·Ο Γιάννες δ Μονόγιαννες δ μαναχόν δ Γιάννες
δ Γιάννες ἐπεπέρνιζεν καὶ κυνῆγ· ἐπῆγεν
·Κι ἔρω ἐκυνεγένεθεν ·κι ἔρω ἐκυνεγέθεν
δυταὶ τεροῦν σὸν πέραν κιάν δ Γιάννες κατηβαίνει
Κρατεῖ τό δράμον δσδ δτέν τόν λέων δσδ δόντι
ικφεεῖ καὶ τά δραιδουλα μέ τά λίσια δεμένα
ικρατεῖ τά λάφια ζωντανά ζουριάδια ήμερωμένα

·Ο Γιάννες δ Μονόγιαννες δ μαναχόν δ Γάννες
δ Γιάννες ἐπεπέρνιζεν καὶ σὸν νερόν ἐπῆγεν
ἐχτύπεσεν τόν μαστραπάν καὶ ἐγνέφιξεν τό δράμον
ξεέβεν δράμος ἄγγελος καὶ θέλ· νά τρώη τόν Γιάννεν
·Αφε με δράμε ἄφε με ἄφε με πέντα ὥρας
ἄς πάω ἐλέπω τόν ιύρη μ· κι· ἐπειεῖ ἔρχουματ φᾶ με
ἄς πάω ἐλέπω τή μάνα μου κι· ἐπειεῖ ἔρχουματ φᾶ με
ἄς πάω ἐλέπω τ' ἀδελφία μου κι· ἐπειεῖ ἔρχουματ φᾶ με
·Άς πάω ἐλέπω τήν ιάλη μου κι· ἐπειεῖ ἔρχουματ φᾶ με
πῆγεν κι· δ Γιάννες ἔργεψεν κι· δ δράμον ἔθερέθεν
κι· δ ιύρες ἀτ· δπισ· ἀτ· ἔρχουτον τά χέρια τ' στφυρωμένα
κι· ἄλλ· ἀπ· δπισ· ή μάνα του σά μαῦρα σταυρωμένα
κι· ἄλλ· ἀπ· δπισ· τ' ἀδελφία του ικρατοῦνε τά μαντήλια
κι· ἄλλ· ἀπ· δπισ· ή ιάλη του χρυσοκαβαλαρέΐσα
δράμε σ· ἀπάνω σάφε μου σεράντια δραιοπδστια
ἄν παίρω ἔναν καὶ τ' ἔσδν γίνταν σερανταέναν
κι· ἀπάν ψηπανωφούρνιμο σαράντα δραιοδόντια
ἄν παίρω ἔναν καὶ τ' ἔσδν γίνταν σαρανταέναν

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

•Από τήν Συλλογή τοῦ Στάθη Βενιαμίνη, Ροδοχώρι Ναούσης

Καὶ ν' & πόφ' εἰδα· ναν διερρουν καὶ μάνα μ' ἔχπαράγα
σὸν οὐρανὸν ἐλάγγεφα σά λίβια ἐταράγα

Μάνα μ' εἰδα ἔναν ἀητόν, δλόχρυσον ἀητόνι
μανέτσα μ' ἐφοέθ' ἀτο θά παῖρ· τὴν φῆν τ' ἐμόνι

Μάνα εἰδα ἔναν σαντούν ἐκείτονε σὸ γιάνι μ'
μάνα ἡ μαύρον ποισιά ἐσύρνανε ἀπάν' ιμ'

Μανέτσα μ' εἰδα ποταμόν θολόν καὶ ματωμένον
καὶ παδρ' ἔτον ἀπέσ' μαῦρον ιι' ἄρματωμένον

Μάνα μ' εἰδα ἐρροῦξα σοῦ ποταμέ τό βάθος
μάνα θά ἐξηγήσ' ἀτο χωρίς κανέναν λάθος

Κέρη μ' θά ἐξηγήζ' ἀτο καὶ ἐσύ θά ἐγροικᾶς
χρυσός ἀητός δ νισιαλής καὶ τό σαντούν· ἡ προκαα·

~~Κέρη μ' θά ἐξηγήζ' ἀτο ερινύρων τό σαντόν μανέτσας~~
~~καὶ θολωμένον τό ποτάμ' ραικίανει κρασία~~

Θά & ερινύρων τό σαντόν μανέτσας

Κέρη μ' σά στεφανώματα σ' σιντόν θά μαμαροῦσαι

Τό θολωμένον τό ποτάμ' ραικία καὶ κρασία
θά τρών· καὶ πίνε σή χαρά σ' τά νέπια τά παιδία

Μάνα ἄς ἐξηγήζω σετό τοανόν τό χαπέρι
χρυσός ἀητός ἐν ἄγγελοι τό φόρο μ' ποὺ θά παῖρη

Τό σαντόν· ἐν ἡ κάσα μ' τό σαλι μ' ντό θά φέρη
μαῦρον ποιειά μαῦρον χώμαν θά σύρετεν ἀπάν' ιμ'

Μάνα μ' τό θολόν τό ποτάμ' εἶναι τ' ἐσά τά δάκρυα

Μή κιλαῖς μάνα μή κιλαῖς μάνα μή κιλαῖς καὶ μή λυπᾶσαι
σ' ἄλλον ιδούμον θ' ἐλέπες τὴν ιδρη σ' καὶ θ' ἀπαροθυμᾶσαι

Μάνα καμπάνα δταν ιρούη ἐαύ κάθια καὶ κιλάφον
μάνα καμπάνα δταν ιρούει τό ιερόπο μ' ἔλα ἄφον

Θάν τάφο μου δλόερα φύτεφον καφουλόπα
νά κάθουνταν καὶ κιλέγνε με τοῦ θεοῦ τά πουλόπα

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΗ

•Από τή Συλλογή Στάθη Βενιαμίδη, Ροδοχώρι Ναούσης

•Ο Γιάννες δ Μονδγιαννες δ μαναχδν δ Γιάννες
δ Γιάννες ἐπεπίρνιξεν καὶ ιυνῆγ' ἐπῆγεν
•Κι ξέρω έκυνεγένεσεν •ιι ξέρω έκυνεγέθεν
δυτας τεροῦν σό πέραν κιάν δ Γιάννες κατηβαίνει
Κρατεῖ τό δράιον ἀσδ δτέν τόν λέων ἀσδ δύντι
ιρρετεῖ καὶ τά δραιδπουλα μέ τά λίσια δεμένα
ιρατεῖ τά λάφια ζωντανά ζουρκάδια ήμερωμένα

•Ο Γιάννες δ Μονδγιαννες δ μαναχδν δ Γάννες
δ Γιάννες ἐπεπίρνιξεν καὶ σό νερόν ἐπῆγεν
έχτυπεσεν τάν μαστραπάν καὶ έγνέφιξεν τό δράιον
έξεβεν δράιος ἄγγελος καὶ θέλ· νά τρώη τόν Γιάννεν
"Αφας με δράιες αφας με αφας με πέντα ώρας
ἄς πάω έλέπω τόν ιύρη μ' ιι· ἐπειεῖ ἔρχουματ φᾶ με
ἄς πάω έλέπω τ' ἀδέλφια μου κι· ἐπειεῖ ἔρχουματ φᾶ με
"Άς πάω έλέπω τήν ιάλη μου κι· ἐπειεῖ ἔρχουματ φᾶ με
Πηγεν κι· δ Γιάννες έργεφεν κι· δ δράιον έθερέθεν
κι· δ ιύρας ἀτ· δπισ· ἀτ· ἔρχουτον τά χέρια τ· στφυρωμένα
κι· ἀλλ· ἀπ· δπισ· ή μάνα του σά μαῦρα σταυρωμένα
κι· ἀλλ· ἀπ· δπισ· τ· ἀδέλφια του ιρατοῦνε τά μαντήλια
κι· ἀλλ· ἀπ· δπισ· ή ιάλη του χρυσοκαβαλαρέθσα
Δράιες σ· ἀπάννα σάρπε μου σεράντια δραιοπόστια
ἄν παίρω έναν καὶ τ· έσδν γίνταν σερανταέναν
κι· ἀπάνν απανωφούρνιμο σαράντα δραιοδόντια
ἄν παίρω έναν καὶ τ· έσδν γίνταν σερανταέναν

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Από τῇ Συλλογῇ Στάθη Βενιαμίδη, Ροδοχώρι Ναούσης

Ντό ἔχει μάρδια μάρδια πονεῖται ντό ἔχει καὶ ἀναστενάζεις
καὶ ἀπό βαθέα μάρδια μάρδια εἰς βρούλαν καὶ ἐβγάζεις

Τὸν δὲ μάρδια μάρδια μάρδια εἰς βρούλαν καὶ ἐβγάζεις
καὶ ἀπέστρατα μάρδια μάρδια εἰς βρούλαν καὶ ἐβγάζεις

Ποῦ εἶσαι φῆκα μάρδια καὶ ἐβγάζεις μάρδια ποῦ εἰκορδιλιάγες
ἀπέστρατα μάρδια μάρδια εἰς βρούλαν καὶ ἐβγάζεις

Κάρδια μάρδια μάρδια ποῦ εἰκορδιλιάγες
πολλά μάρδια μάρδια εἰς βρούλαν καὶ ἐβγάζεις

Τὸν δρμάνια μάρδια πράσινα καὶ ἀτάρα εγένεται ασπρα
σάν νοῦ μέρθαν τά μέρια εἶναι πουλέ μετέσεν ντό ελάστα
μέλαν καὶ ἄλλο ἄστρα εφέλνα σε γιαβρέ μάρδια εμέναν ἄστρα εντούναν
θά δέβιαζα τό βεβτιαλούν πουλέ μέρθαν τρανδόν τή φουρτούναν
· Εσέναν ἄστρα εφέλνα εἶναι ἄστρα εγκαλιάσιουμ
όλον τό βέλο μάρδια τρωγεις ἀπέσεν καὶ ἐχθριάσιουμ

Τὸν δρμάνια μάρδια ελιμένεφα εφάνθαν τά κομάρια
νά σάν ποῦ εχτάρηνδραν ἀτάρια λάσιεται σόρμάνια

· Ανάθεμα τοῦ Κοσπιδῆ τό ερημον τοῦ σιαλίτα
όλεπέγναν μεσημερέ καὶ ἐγώ πέγνα τή νύχταν

μέλαν πέγνα σοῦ σιαλίτα δεύτερον σήν κουνάναν
τάρην μέρη εἶπέμε νή ψή μέρη εσδν, δπως θέλτες φελίκα δάκια

θέφτάγατεν κουτνίν σπαρέλ κουμάσ χατσαβερέτιον
νή ράφα θε καπίκιον τό σύρμαν λιβερέτιον

· Η κουνάνα τό θέμφον τό εμόν ἀτό θά πατουρεύω
καὶ σάτεινές τά φίλα ἀπέστραταν θά γιαπτουρεύω

· Εικειτι παλατά ματρούς εικειτι βακίτια
όλια σεμνά καὶ εμορφα εθάρνεις είναι κίτια

· Φένιανε τά παλατά ντό εσαν προιομένα
νέα μόδας ερχθνεσαν καὶ τούπταρησμέντα

· Ατάρα δλφορούν κοντά καὶ ολια εφανερώθαν
ἄλλο καὶ ξέρνε ντό νά εφτάν ἀσδν επαλαλώθαν

Τεάμ φορούνε εμορφα νέ πάνθεν νέ αιάθεν
καὶ λέγνε νή μόδα ἀοῖκον εν νή εντροπή εχάθεν

· Εικειτι σπαρέλ φωτάν πατρέθας φορεσίαν
καὶ ή ζουπούνα μεταξωτόν εδούνεν φαντασίαν

Τό κεράσταρησηνον ἀμαν ἀχαντιασμένον
τόσον καὶ ἄλλο ἀγαπίεται ντό εν κουρουεμένον

· Αμον τό χρυσόν αστραπάνην καὶ εν μέ τά κλαδία
σά ρέρια καὶ μαλάεται καὶ πάντα εχάξειν

· Εγώ πά εσένα είχα σε κεράσταρησμένον
ἀτάρα ερθα ευρα σε καὶ καλά μαλαγμένον

Τεά ειαματέρεφες καὶ φορτούσαι χορτάρια
καὶ πολλούς μεταλάεσαι καὶ γίνεσαι ἀγλάρια